

NATIONAL INSTITUTE
OF REGIONAL DEVELOPMENT
ESTD 2021

Erasmus+

AG
GR University

ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ

Третьої Міжнародної наукової-практичної
онлайн-конференції

«АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ, ПРІОРИТЕТНІ НАПРЯМКИ ТА СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ УКРАЇНИ»

Київ-2021

Актуальні проблеми, пріоритетні напрямки та стратегії розвитку України: тези доповідей III Міжнародної науково-практичної онлайн-конференції, м. Київ, 13 жовтня 2021 року/ редкол. О.С. Волошкіна та ін. – К.: ІТТА, 2021. – 1463 с.

Конференція проводиться за підтримки Проекту Еразмус+ «Multilevel Local, Nation- and Regionwide Education and Training in Climate Services, Climate Change Adaptation and Mitigation / Багаторівнева освіта та професійне навчання з питань кліматичних послуг, адаптації до змін клімату та їх пом'якшення в локальному, національному та регіональному масштабах – ClimEd», № 619285-EPP-1-2020-1-FI-EPPKA2-SBHE-JP (15.11.2020 – 14.11.2023)

Збірник містить тези доповідей учасників Міжнародної науково-практичної конференції з широкого кола питань, пов'язаних із актуальними проблемами, пріоритетні напрямки та стратегіями розвитку України.

Були охоплені наступні напрямки:

- екологія;
- економіка підприємства та управління;
- освіта;
- право;
- соціальні комунікації, медіа;
- сучасні інформаційні технології;
- технічні науки.

Редакційна колегія: О.С. Волошкіна, д-р техн. наук, професор кафедри охорони праці та навколишнього середовища, (головний редактор); А.В. Гончаренко, асистент кафедри охорони праці та навколишнього середовища (заступник головного редактора); О.Г. Жукова, канд. техн. наук, доцент кафедри охорони праці та навколишнього середовища (відповідальний секретар).

ІТТА, 2021

Організаційний комітет:

Волошкіна Олена Семенівна, доктор технічних наук, професор, Київський національний університет будівництва та архітектури

Гончаренко Артем Вадимович, аспірант, Київський національний університет будівництва та архітектури

Жукова Олена Григорівна, кандидат технічних наук, Київський національний університет будівництва та архітектури

Кривомаз Тетяна Іванівна, доктор технічних наук, професор, Київський національний університет будівництва та архітектури

Плоский Віталій Олексійович, доктор технічних наук, професор, Київський національний університет будівництва та архітектури

Ткаченко Тетяна Миколаївна, доктор технічних наук, професор, Київський національний університет будівництва та архітектури

Воденніков Сергій Анатолійович, доктор технічних наук, професор, НУ «Запорізька політехніка»

Воденнікова Оксана Сергіївна, кандидат технічних наук, доцент, Запорізький національний університет

Тези представлені в авторській редакції. За достовірність інформації, що викладена в тезах доповідей, відповідальність несуть їх автори. Зміст публікації є виключно думкою авторів та не обов'язково відображає офіційну позицію організаторів.

Каменовський В.В., Клопотовський В.І. МАРКЕТИНГ ТЕРИТОРІЇ ЯК ІНСТРУМЕНТ ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОЗДАТНОСТІ МАЛИХ МІСТ	805
Климчук О.В. ДЕРЖАВНЕ ТА РЕГІОНАЛЬНЕ УПРАВЛІННЯ В ГАЛУЗІ ЕНЕРГОЗБЕРЕЖЕННЯ УКРАЇНИ	810
Ковальова А.М. БРЕНДІНГ ТУРИСТИЧНИХ ТЕРИТОРІЙ	815
Пономаренко О.Г., Колодяжна Р.В. ТЕОРІЯ ОБЛІКУ ВЛАСНОГО КАПІТАЛУ: ВІДПРАВНІ ПОЛОЖЕННЯ	820
Колоскова І.В., Косянчук В.О., Савіна О.Ю. Фаріонов В.М. ФОРМУВАННЯ ЦІННОСТІ СПОРТИВНИХ ПРОЄКТІВ, ЯК КЛЮЧОВОГО ЕЛЕМЕНТУ ФІЗИЧНОЇ АКТИВНОСТІ НАЦІЇ	823
Костюк В.С. НЕРІВНІСТЬ У СУЧАСНОМУ СВІТІ	828
Кудря Я.В. ПЕРСПЕКТИВИ ОРГАНІЗАЦІЇ СИНЕРГЕТИЧНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ З УРАХУВАННЯМ ФАКТОРА ЧАСУ	832
Курносенко А.О. СОЦІАЛЬНИЙ КАПІТАЛ ЯК ФАКТОР ФОРМУВАННЯ МЕРЕЖЕВОЇ СТРУКТУРИ ПІДПРИЄМСТВА	834
Литвиненко К.О. КРОСС-КУЛЬТУРАЛЬНИЙ ПІДХІД В УПРАВЛІННІ ГЛОБАЛЬНИМ БІЗНЕСОМ	837
Ляненко Л.О. ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД УПРАВЛІННЯ ЕТИЧНИМИ ВІДНОСИНАМИ В СИСТЕМІ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ	842
Мудрак Р.П. МАКРОЕКОНОМІЧНА НЕСТАБІЛЬНІСТЬ – БЕЗРОБІТТЯ	847
Мальцева К.С. ПОНЯТТЯ ІНФОРМАЦІЙНА ЕКОНОМІКА	852
Маляревський В.М. РОЛЬ ЕКСПОРТНО-ІМПОРТНИХ ВІДНОСИН У ФОРМУВАННІ ЕФЕКТИВНОЇ ПРОДОВОЛЬЧОЇ СИСТЕМИ В УКРАЇНІ	856
Мацола І.В. ПРОЄКТНЕ УПРАВЛІННЯ У ДЕРЖАВНОМУ СЕКТОРІ: ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД	858

університету/ Серія : Економічні науки. Житомир : ЖДТУ, 2011. № 1 (55). С. 18-26.

2. Головач В. В. Власний капітал – що має знати користувач звітності про підприємство// Економіка. Фінанси. Право. 2011. № 12. С. 9-12.

3. Грачова Р. Власний капітал : історичні корні бухгалтерського поняття// Бухгалтерія. Право. Податки. Консультації. 11.08.2003. № 32. С. 43-49.

4. Стригуль Л. С., Панчеха К. О. Особливості формування та обліку власного капіталу на підприємствах різних організаційно-правових форм// Вісник НТУ «Харківський політехнічний інститут». 2014. № 65. С. 12-17.

5. Тягнирядно Л. Л. Загальноекономічна та правова концепції сутності власного капіталу// Науковий вісник : зб. наук. праць. Одеса : ОДЕУ, 2007. № 5 (42). С. 47-55.

Колоскова Ірина Вікторівна

викладач кафедри фізичного виховання та спорту

Косянчук Володимир Олександрович

старший викладач кафедри фізичного виховання та спорту

Савіна Оксана Юрївна

к.т.н., доцент кафедри фізичного виховання та спорту

Фаріонов Володимир Миколайович

старший викладач кафедри фізичного виховання та спорту

Національний університет кораблебудування імені адмірала Макарова

ЕКОНОМІКА ПІДПРИЄМСТВА ТА УПРАВЛІННЯ

(Менеджмент)

ФОРМУВАННЯ ЦІННОСТІ СПОРТИВНИХ ПРОЄКТІВ, ЯК КЛЮЧОВОГО ЕЛЕМЕНТУ ФІЗИЧНОЇ АКТИВНОСТІ НАЦІЇ

Закон України «Про фізичну культуру і спорт» [1] визначає фізичну культуру, як складову частину загальної культури суспільства, що спрямована на зміцнення здоров'я, розвиток фізичних, морально-вольових та інтелектуальних здібностей людини з метою гармонійного формування її

особистості. Спорт є органічною частиною фізичної культури, особливою сферою виявлення та уніфікованого порівняння досягнень людей у певних видах фізичних вправ, технічної, інтелектуальної та іншої підготовки шляхом змагальної діяльності. Соціальна цінність спорту визначається його дійовим стимулюючим впливом на поширення фізичної культури серед різних верств населення [1]. В Національній доктрині розвитку фізичної культури і спорту [2] зазначається, що фізична культура, суспільними проявами якої є фізичне виховання та масовий спорт, є важливим чинником здорового способу життя, профілактики захворювань, організації змістовного дозвілля, формування гуманістичних цінностей та створення умов для всебічного гармонійного розвитку людини, а спорт сприяє досягненню фізичної та духовної досконалості людини, виявленню резервних можливостей організму, формуванню патріотичних почуттів у громадян та позитивного міжнародного іміджу держави. У відповідності до Доктрини [2] держава ставить перед собою завдання забезпечення оптимальної рухової активності громадян у повсякденній діяльності, подолання недооцінки можливостей фізичної культури у формуванні здорового способу життя та зміцненні здоров'я (передусім серед молоді) та у розв'язанні інших важливих соціально-економічних проблем, які сприяють реалізації заходів, спрямованих на подальше вдосконалення сфери фізичної культури і спорту. Окрім цього, держава стимулює об'єднання зусиль заінтересованих державних, громадських, приватних організацій та широких верств населення для визначення стратегічних напрямів розвитку сфери фізичної культури і спорту, прогнозування перспективних процесів, використання системного і програмно-цільового підходів у розробленні та здійсненні практичних заходів.

За Стратегією розвитку фізичної культури і спорту на період до 2028 року [3] визначено ряд проблем у сфері фізичної культури і спорту, які потребують рішень, зокрема: недосконала система взаємовідносин між державою та іншими суб'єктами сфери, що перешкоджає популяризації фізичної культури і спорту;

відсутність належних умов для розвитку спорту вищих досягнень; відсутність привабливої і доступної інфраструктури для регулярних занять населення фізичною активністю і спортом, застаріла матеріально-технічна база комунальних та державних інфраструктурних об'єктів; невідповідність стану цифровізації сфери вітчизняного спорту і фізичної культури сучасним тенденціям розвитку спорту у світі та неможливість виконання актуальних завдань існуючими методами без використання інформаційних технологій; відсутність умов для визначення потреб, ведення обліку, стандартизованих вимог до професій, підготовки та професійного зростання фахівців, які здійснюють заходи з фізичної культури і спорту. Тому, державна політика у сфері фізичної культури і спорту спрямовується на вирішення таких завдань, як: формування у населення сталих традицій та мотивацій щодо фізичного виховання і масового спорту; удосконалення форм залучення різних груп населення до регулярних та повноцінних занять фізичною культурою і спортом; удосконалення на науково обґрунтованих засадах системи дитячо-юнацького спорту; підвищення якості відбору обдарованих осіб до системи резервного спорту, створення умов для розвитку індивідуальних здібностей спортсменів на етапах багаторічної підготовки; удосконалення системи формування та підготовки національних збірних команд; переорієнтування системи керівництва сферою фізичної культури і спорту на забезпечення поєднання зусиль організацій фізкультурно-спортивної спрямованості; сприяння поширенню клубної системи у сфері фізичної культури і спорту; будівництво за підтримки органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування сучасних спортивних споруд, належне їх обладнання та використання; удосконалення економічних засад у сфері фізичної культури і спорту, запровадження ефективних моделей її кадрового, фінансового, матеріально-технічного, наукового, медичного та інформаційного забезпечення [2].

Під спортивним проєктом (СП) автори [4] розуміють комплекс заходів зі спорту вищих досягнень або масового спорту, що направлені на створення

унікального продукту (спортивного результату, покращення здоров'я людини, підвищення престижу нації) в умовах часових та ресурсних обмежень.

Управління СП має свої особливості [2-5], це: стратегічна орієнтація на здоров'я та безпеку нації; множинність проєктів та їхні масштаби (об'єктовий, місцевий, регіональний чи міжнародний рівень); необхідність створення доданої ціннісної маржинальності для зацікавлення стейкхолдерів; необхідність підтримки активізації впровадження іноземного капіталу та розвитку нових форм міжнародної співпраці; високі вимоги до забезпечення балансування з зовнішнім середовищем; застосування множини різних механізмів, інструментів та методів управління СП, в тому числі розробка нових та нагальна необхідність реформування існуючих, у зв'язку з запровадженням реформи галузі фізичної культури та спорту; потреба в управлінні ризиками СП, що пов'язані з великими проєктними командами на всіх рівнях від олімпійських комітетів до спортсменів і їхніх тренерів, активністю соціально-політичних та громадських організацій до об'єктів управління, їх взаємодією й ін.; забезпечення зв'язку із стратегічним менеджментом регіону, організаціями, федераціями, клубами чи компаніями; орієнтованість на реформування галузі фізичної культури та спорту й її комерціалізації, що базується на інтегрованій взаємодії стейкхолдерів всіх рівнів, а також на ринкові відносини між замовником і виконавцем; залежність від великої кількості стейкхолдерів, починаючи від держави, інвесторів, політиків і до громадських організацій, клубів та населення, об'єднаних територіальних громад, спортсменів та їхніх тренерів, необхідність комунікації й інтегрування всіх учасників СП.

Виходячи з вищезазначеного виникає необхідність у формуванні цінності СП, яка включає в себе привабливість СП для масового спорту та визначення складових цінності для спорту вищих досягнень, що базується на комплексному аналізі цінності й обліку бажань зацікавлених сторін. Така цінність повинні бути комплексною та інтегрованою з потребами всіх учасників СП. Складність

прогнозування цінності та її управління посилюється її суб'єктивним характером, що значно ускладнює процеси її ідентифікації, систематизації й обліку для прийняття управлінських рішень [6], крім цього, відсутністю методологічної бази для виконання робіт з прогнозування, що обумовлено нестачею відповідних досліджень, моделей і методів обліку й управління цінністю для СП ставить нагальним проведення досліджень з формування цінності СП та управління нею.

Література:

1. Закон України «Про фізичну культуру і спорт» URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3808-12/ed20010727#Text> (дата звернення 23.09.2021).

2. Національна доктрина розвитку фізичної культури і спорту URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1148/2004#Text> (дата звернення 23.09.2021).

3. Стратегія розвитку фізичної культури і спорту на період до 2028 року URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1089-2020-%D0%BF#Text> (дата звернення 23.09.2021).

4. Меленчук В. М. Проектний менеджмент в спорті. сучасні реалії / В. М. Меленчук, О. Ю. Савіна// XVII Міжнародна науково-практична конференція «Управління проектами у розвитку суспільства». Київ, КНУБА, 2020. 15-16.05.2020. 381 с. С. 240 – 244.

5. Savina O., Kuvaldina O. Сучасні тенденції та перспективи розвитку проектного менеджменту в спорті. Administrative and socio-economic systems: scientific and practical aspects of sustainable development. Monograph. Opole: The Academy of Management and Administration in Opole, 2021; ISBN 978-83-66567-29-0; pp. 470, illus., tabs., bibls. (Міжнародна монографія) – 200 прим. Р. 272-281.

6. Григорян, Т. Г., Савина О. Ю., Савич И. Р. Анализ и развитие понятия «ценность» в контексте управления проектами. Зб. наук. пр. НУК. Миколаїв : НУК, 2016. № 4. С. 113–125.

Наукове видання

Актуальні проблеми, пріоритетні напрямки та стратегії розвитку України

Тези доповідей III Міжнародної науково-практичної онлайн-конференції
(м. Київ, 13 жовтня 2021 року)

Тези представлені в авторській редакції. За достовірність інформації, що викладена в тезах доповідей, відповідальність несуть їх автори. Зміст публікації є виключно думкою авторів та не обов'язково відображає офіційну позицію організаторів